

Висновки. За результатами досліджень, ефективним місцевим гемостатичним засобом виявився препарат Сургіспон на основі желатинової субстанції у формі порошку, який призводив до остаточної зупинки капілярної кровотечі на місці аплікації через $73,0 \pm 11,0$ секунди.

Список літератури

1. Будко Е.В., Черникова Д.А., Ямпольский Л.М., Яцюк В.Я. Местные гемостатические средства и пути их совершенствования. *Рос. медико-биологический вестник им. ак. И.П. Павлова*. 2019. Т. 27. № 2. С. 274-285.
2. Карпюк У.В., Кисличенко В.С. Аналіз асортименту лікарських засобів гемостатичної дії. *Медична та клінічна хімія*. 2017. Т. 19. № 2. С. 53–59.
3. Франчук-Крива Л.О., Шкільова К.С., Семенченко Н.В. Лікарські рослини з гемостатичною дією. *Сучасні світові тенденції розвитку науки та інформаційних технологій: Матеріали ІІІ Міжнародної науково-практичної конференції* (м. Одеса, 22-23 травня 2020 р.) / ГО «Інститут інноваційної освіти»; Науково-навчальний центр прикладної інформатики НАН України. – Одеса : ГО «Інститут інноваційної освіти», 2020. С. 101–105. URL: <https://novaosvita.com/wp-co>

УДК: 636.7.09:616.61-002:615.015.32

ФАРМАКО-ТЕРАПЕВТИЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ АНТИГОМОТОКСИЧНОГО ПРЕПАРАТУ КАНТАРІС КОМПОЗИТУМ ЗА ПІЄЛОНЕФРИТУ СОБАК

Кушнір В. Ю., к.вет.н., асистент

Одеський державний аграрний університет, м. Одеса, Україна

В роботі на основі експериментальних досліджень встановлено ефективність антигомотоксичного препарату Кантаріс композитум за комплексної терапії собак, хворих на пієлонефрит. Ефективність підтверджується скорішим одужанням тварин та покращенням показників крові.

Ключові слова: пієлонефрит, собаки, Кантаріс Комозитум, дослідження крові.

Постановка проблеми. Серед внутрішніх хвороб собак особливе місце займає патологія нирок, особливо пієлонефрит, який не завжди супроводжується вираженими клінічними ознаками. Іноді дане захворювання перебігає без клінічних проявів впродовж тривалого періоду.

В останні роки значна кількість науковців приділяє увагу захворюванням органів сечової системи. Встановлено, що пієлонефрити виникають як вторинне захворювання внаслідок розвитку різних патологічних процесів у органах сечової та статевої систем. Незважаючи на значну кількість досліджень собак за пієлонефриту питання лікування тварин, хворих на пієлонефрит, залишаються актуальними.

Виклад основних матеріалів. Метою роботи було перевірити ефективність різних варіантів комплексної терапії собак, хворих на пієлонефрит, та визначення найбільш ефективного методу терапії.

Матеріалом для дослідження були 20 собак різних порід, хворих на пієлонефрит. Тварин було поділено на 2 групи по 10 собак у кожній. Кожна тварина перебувала під наглядом 20 діб. За цей період тварин піддавали щоденному клінічному дослідженню: огляд, пальпація, аускультація. Окрім того, на першу, десяту та двадцяту добу проводили визначення морфологічних та біохімічних показників крові.

Лікування тварин відбувалось комплексно. Так, собакам 1 групи застосовували антибіотик цiproфлоксацин в дозі 12 мг/кг маси тіла тваринного, всередину 2 рази на добу, курсом 8 днів, німесулід в дозі 3 мг/кг маси тіла тварини на добу, всередину, розділений на 2 прийоми курсом 3 тижні, ветозал в дозі 2 мл внутрішньом'язово 1 раз на добу протягом

п'яти діб. Собакам другої групи додатково до зазначених лікарських засобів застосували комплексний антигомотоксичний препарат Кантаріс Композитум в дозі 3 мл підшкірно 1 раз на добу до одужання.

В результаті клінічних досліджень було встановлено, що комплексна антигомотоксична терапія виявилася більш ефективною, порівняно з традиційним методом лікування. Так, тривалість лікування у собак контрольної групи складає 18-22 доби, в той час, як у дослідній групі цей час склав 14-17 діб. У першій групі одужання настало у 6 тварин (60%); у двох тварин (20%) хвороба набула хронічного перебігу і 1 тварина (10%) загинула. В дослідній групі одужання настало у 8 тварин (80%), у двох тварин (20%) хвороба набула хронічного перебігу, летальності не спостерігається.

При дослідженні морфологічних показників крові та вмісту гемоглобіну встановлено збільшення кількості лейкоцитів та показника швидкості осідання еритроцитів, а також зменшення кількості еритроцитів. Протягом лікування спостерігається тенденція до нормалізації даних показників. Слід зазначити, що нормалізація показників у тварин другої групи відбувається значно швидше, ніж у тварин першої групи.

При дослідженні біохімічних показників сироватки крові було встановлено, що на початку лікування у тварин обох груп спостерігається збільшення вмісту кретеніну, сечовини та сечової кислоти. Протягом лікування спостерігається зменшення даних показників, причому найбільш активно це спостерігається у тварин дослідної групи.

Висновки. На основі проведених клінічних та лабораторних досліджень було встановлено, що комплексна терапія з використанням антигомотоксичного препарату Кантаріс Композитум є найбільш ефективною при лікуванні собак, хворих на пілонефрит.

Список літератури

1. Дмитренко Н. І. Гломерулонефрит у домашніх котів: монографія. Полтава: ПДАА, 2017. 111 с. <http://dspace.pdaa.edu.ua:8080/handle/123456789/1515>
2. Локес П. І. Патологія печінки та органів сечової системи у свійських собак і котів (клініко-біохімічний статус, патогенез, діагностика, лікування): автореф. дис.. на здобуття наук. ступеня д-ра вет. наук: 16.00.01. Київ, 2013. 44 с.
3. Файда В.В., Зарицький С.М. Діагностика собак за пілонефриту. Матеріали III всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, присвяченої 25-річчю заснування кафедри терапії імені професора П.І. Локеса. Полтава, 2019. С. 76 – 78.
4. Чубов Ю.О., Очеретна Л.П., Артьоменко Н.В. Елементи нанотехнологій при антигомотоксикотерапії котів. Аграрний вісник Причорномор'я. 2011. Випуск 58. С. 223 – 227.

УДК.636.5.09.616.98:578.821

ПТАШИНА ВІСПА У КУРЕЙ. ШЛЯХИ ЗАРАЖЕННЯ, КЛІНІЧНІ ПРОЯВИ ТА ПРОФІЛАКТИКА

Лаврова В.

здобувач освітнього ступеню магістр, спеціальність 211

Гуніч В. В., к.вет. н., доцент

Одеський державний аграрний університет, м. Одеса, Україна

Віспа птиці – вірусне захворювання, що уражає птахів обох статей різного віку та порід. Збудником хвороби стає ДНК-вмісний вірус. Виділяють чотири різновиди вірусу: віспа курей, індиків, канарок та голубів. В цій статті ми розглянемо пташину віспу у курей. Раніше хвороба була широко поширеною, але з появою вакцини частота захворювань значно зменшилась. Проте, в деяких областях віспа все ще є проблемою для ферм, що розводять птахів.